

Винахід відноситься до будівництва способом "стіна у ґрунті". Відоме з'єднання ділянок бетонування при будівництві стін у ґрунті без перемичок, що залишаються у траншеї, способом створення напів-циліндричної поверхні у стикуємії ділянці бетонування шляхом витягання труби у торці траншеї через 3-5 годин після бетонування.

Відома залізобетонна перемичка, що залишається у траншеї, поставлена на межі ділянок бетонування (Сморозин М.И., Федоров Б. Устройство сооружений и фундаментов способом "стена в грунте", М, Стройиздат 1966г., с.14, рис.1.7),

Недоліком цієї перемички є недостатня герметичність стиків через утворення глинястої кірки на перемичці від фільтрації у порі бетону води з глинястого розчину у траншеї, а також у затіканні бетону через нерівності стінок траншеї.

Для позбавлення цих недоліків і забезпечення технологічності пропонується залізобетонна перемичка, в якій внутрішня арматура замінена на тонколистову сталь на поверхні перемички, що контактує з глинястим розчином у траншеї, а торці обладнані швелерами з ребрами назовні для врізання останніх у стінки траншеї,

Запропонована перемичка зображена на Фіг.1 і Фіг.2, де: 1-бетон, 2-сталеве покриття бетону, 3-швелер, 4-пройма для підвіски, 5-стінка свердловини.

При невеликій витраті металу запропонована перемичка забезпечить герметичність та міцність стиків стін у ґрунті, так як відомий досвід бетонування траншей з арматурою показав добре зчеплення бетону а вертикальними поверхнями арматурного каркасу, на які не осідають глинясті частинки з глинястого розчину. Виготовлення перемички просте - у боки форми закладається тонколистова сталь та швелери, форма заповнюється бетоном.

